



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXXXI. Gregorii Papae I. Ad Castorivm Notarivm. Post
poenitentiam consolatoriam Maximo dare iubet epistolam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

de re fraternalitatis vestrae voluntas sit, ac magis petitio, præsentium latore Castorio chartulario nostro renuntiante cognouimus, ideoque si idem Maximus coram vobis & prædicto chartulario nostro de simoniaca hæresi præstito se sacramento purgauerit, atque de aliis ante corpus sancti Apollinaris, sicut scripsimus, tantummodo requisitus liberum se esse responderit, causam ipsius fraternitatis vestrae, de eo quod excommunicatus Missarum solennia agere præsumpsit, iudicio committimus, qua debeat pœnitentia talis culpa purgari. Et ideo quidquid vobis secundum Deum placet, securi disponite, nec aliquid de nobis dubium habeatis. Nam quidquid a vobis hac de causa fuerit ordinatum, nos & grate suscipimus, & libenter admittimus. Hortamur tamen, ut debeatis esse solliciti, & ita quæ fienda prospicitis temperetis, quatenus & illi, si ita videbitur, benigne præstetis, & vigoris ecclesiastici genium, ut oportet, congrua dispensatione seruetis. Suprascriptum vero portitorem in præsenti, quid vobiscum ei sit agendum, instruximus. A quo cuncta subtiliter adiscentes, sic vos in omnibus exhibete, ut in vestra sollicitudine nostram fuisse præsentiam sentiamus.

EPISTOLA LXXXI.
GREGORII PAPÆ I.
AD CASTORIVM NOTARIVM.

Post pœnitentiam consolatoriam Maximo dare iubet
epistolam.

Gregorius Castorio notario.

QVANTO crediti tibi a nobis & necessarias vides causas iniungi, tanto te strenuum debes & solicitum exhibere. Proinde si Maximus Salonitanus præstito sacramento firmauerit se simoniaca hæresi non teneri, atque de aliis, ante corpus sancti Apollinaris tantummodo requisitus, innoxium se esse responderit, & de inobedientia sua pœnitentiam, sicut deputauimus egerit; volumus ut ad consolandum illum epistolam, quam ad eum scripsimus, ubi ei & gratiam nostram & communionem nos reddidisse signauimus, experientia tua dare debeat. Quia sicut in contumacia persistentibus seueros nos esse conuenit,

Concil. Tom. 13.

Tttt

sic iterum humiliatis & pœnitentibus negare locum venia non debemus. Præterea de fratre nostro Sauiniano episcopo Iadertino, atque Honorato archidiacono Salionitano, vel aliis qui se ad sedem apostolicam contulerunt, cum eodem Maximo omnino studiose agendum est, vt illos in ea qua decet caritate suscipiat, & dolorem contra eos nullo modo in corde retineat, sed pura cum eis gratia & sincera dilectione viuat.

EPISTOLA LXXXII.

G R E G O R I I P A P Æ I.

AD MAXIMVM EPISCOPVM SALONITANVM.

Admittit ad communionem, & vsum pallii confert.

Gregorius Maximo episcopo Salonitano.
Grat. 2. q.
4.c.8. Poly.
lib.2.tit.37.

QVAMVIS culpabilibus ordinationis tuæ primordiis graue malum per inobedientiæ culpam addideris, nos tamen sedis apostolicæ auctoritatem eo quo decuit moderamine temperantes, nunquam contra te vsque adhuc, quod causa poscebat, exarsimus. Sed vt longius se ingratitude nostra quam tu tibi excitasti produceret, credita nos solicitude vehementer angebat, ne quædam illicita, quæ de te audieramus, negligenter omittere videmur. Quæ si bene consideres, ipse per te satisfacere differendo firmabas, atque ex hoc aduersum te zelum nostrum acrius incitabas. At ybi tandem salubri consilio vesus, iugite obedientiæ humiliter submisisti, & tua dilectio pœnitentiam agens, digna se, vt deputauimus, satisfactione purgauit, redditam tibi gratiam fraternalæ caritatis intellige, atque in nostro te receptum consortio gratulare: quia sicut perseverantibus in culpa districtos, ita resipiscentibus nos benignos esse decet ad veniam. Postquam ergo fraternitas tua apostolicæ sedis communionem se reparasse cognoscit, personam ad nos transmittat, quæ pallium tibi deferendum ex more percipiat. Nam quemadmodum illicita perpetrari non patimur, sic quæ sunt consuetudinis non negamus. Licet autem & ad hæc concedenda dispensatio nos loci nostri vocauerit; multum tamen a nobis petitio dulcissimi atque excellentissimi filii nostri domni Gallinici exarchi, vt temperantius erga te agere-